

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GORNOSLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje
miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.

DOŁOŻENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milime-
trowy kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA I EKSPEDYCJA

znajduje się w Katowicach ul. Św. Stanisława 4.

Nr. 292

Katowice, środa 18-go grudnia 1929.

Rok 28

Sprawy Cieszyna na konferencji polsko-czeskiej.

Praga. W poniedziałek przybyła do Olomuńca delegacja polska do rokowań czechosłowacko-polskich w sprawie wspólnego używania pociągów, wodociągów, elektrycznej i kanalizacyjnej sieci, jak również tramwajów b. gminy Cieszyn. Załatwienie tej kwestji ma zarówno dla polskiego jak i czeskiego Cieszyna wielkie znaczenie. (PAT.)

Skazanie łapownika.

Lwów. W tutejszym sądzie okręgowym wojskowym zakończyła się trwająca od szeregu dni rozprawa przeciwko mjr. lekarzowi Urbanowiczowi, oskarżonemu o pobieranie łapówek za uwalnianie poborowych od wojska. Sąd uznał oskarżonego winnym nadużycia władzy urzędowej i skazał go na trzy lata ciężkiego więzienia z pozbawieniem praw, wydaleniem z wojska i konfiskatą 5 tysięcy dolarów amerykańskich, znalezionych przy nim w czasie rewizji. Mjr. Urbanowicz wniósł apelację od wyroku.

Program prac konferencji haskiej.

Berlin. Półurzędowo donoszą, że rząd niemiecki nie otrzymał jeszcze oficjalnego zaproszenia na konferencję haską. Czynniki miarodajne wyrażają przekonanie, że konferencja rozpocznie się, jak to było przewidziane, w dniu 3 stycznia. Według pogłosek, rzeczoznawcy prawni zbiorą się jeszcze raz w Paryżu na obrady nad pewnymi sprawami, nie załatwionymi jeszcze a m. in. w kwestji t. zw. reparacyj wschodnich, czynności powierniczych Banku dla wypłat międzynarodowych itd. (PAT.)

Nowe awantury Ukraińców.

Lwów. Cerkiew wołoska była ponownie widownią zajścia pomiędzy nacjonalistyczną młodzieżą ukraińską a starorusinami.

Gdy studenci ukraińscy zaintonowali po skończonym nabożeństwie hymn ukraiński, publiczność starorusińska zaczęła opuszczać świątynię, do czego młodzież ukraińska nie chciała dopuścić. Rozpoczęła się bójka na laski, w wyniku której kilka osób odniosło rany. Gdy bójka przeniosła się na teren pozacierkiewny, interwenjowała policja, która zlikwidowała zajście, aresztując 4 studentów ukraińskich. (PAT.)

Nowy ambasador rosyjski w Anglii.

Londyn. Sekretarz stanu spraw zagranicznych Henderson przyjął nowomianowanego ambasadora sowieckiego w Londynie, Sokolnikowa. Rozmowa trwała przeszło godzinę. Jak się spodziewają, Sokolnikow złoży swe listy uwierzytelniające za kilka dni następcy tronu ks. Walji. (PAT.)

Nowy rząd Venizelosa.

Ateńy. Nowoutworzony gabinet Venizelosa składa się z tych samych osób co poprzedni. Jedynie teke ministerstwa komunikacji zamiast Gonata-sa obiał Karapanajotis. (PAT.)

Uroczystości na cześć J. E. ks. biskupa Lisieckiego.

Uroczystości jubileuszowe z okazji 25-lecia kapłaństwa J. E. ks. biskupa Lisieckiego rozpoczęły się w poniedziałek uroczystą akademią w teatrze miejskim w Katowicach, urządzoną staraniem koła diecezjalnego księży prefektów. Akademia ta pomyślana była jako hołd uczącej się młodzieży, którą Najprzewielebniejszy Arcypasterz szczególną otacza opieką.

Krótko przed godziną 3 po południu zapełnił się po brzegi gmach teatru publicznością, wśród której olbrzymią większość stanowiła młodzież szkół średnich obojga płci. Na scenie, pięknie udekorowanej kwiatami i chorągwiemi o barwach narodowych i papieskich, ustawiły się delegacje młodzieży ze sztandarami. Wśród nich zasiadł na tronie Dostojny Jubilat, obok niego zaś wojewoda Grażyński, ks. biskup sufragan Komar z Tarnowa, ks. ks. kanonicy Kapica, Skowroński, Brandys, Kasperlik, Maśliński, Szramek, prezydent miasta Kocur, naczelnik wydziału oświecenia Regorowicz i komitet, urządzający akademię.

Uroczystość rozpoczęła orkiestra policyjna odegraniem utworu Beethovena, opracowanego na orkiestrę przez znanego muzyka ks. Gajdę. Następnie składali życzenia przedstawiciele i przedstawicielki szkół polskich i niemieckich, a chóry szkolne odśpiewały odpowiednie pieśni.

Wzruszony do głębi tymi objawami miłości i przywiązania młodzieży do swego Arcypasterza, wygłosił Dostojny Jubilat podniosłe przemówienie zapewniając, że chwila ta jest dla niego tak jasna, iż o niej nigdy nie zapomni. Bo oto, kiedy cała diecezja garnie się, by złożyć Mu hołd, to jest to jakoby manifestacją uczuć przywiązania do wiary św. i do Kościoła. A jeśli młodzież z hołdem przychodzi do Niego, to jakby spoglądał na kwiaty, na uśmiech tej prastarej ziemi śląskiej. Młodzież jest najbliższą Jego sercu, bo ona jest nadzieją narodu i Kościoła Bożego. Dziś ta młodzież jest słabą i wątłą, ale ma być ona w przyszłości mocna wiara w to, co piękne, co szlachetne. Przemówiwszy po niemiecku do młodzieży szkół mniejszościowych, zakończył Jubilat życzeniem, by młodzież spełniła nadzieje, jakie pokłada w niej Kościół, naród, społeczeństwo — poczem udzielił zebrany arcypasterskiego błogosławieństwa.

Przemówienie J. E. ks. Biskupa obecni przyjęli burzliwymi oklaskami. Na zakończenie orkiestra odegrała hymn państwowy.

O godz. 5.30 po południu przybył do Katowic z Poznania pociągami ks. kardynał prymas Hlond, żeby złożyć ks. biskupowi dr. Lisieckiemu życzenia z okazji jubileuszu 25-lecia kapłaństwa.

Na peronie, udekorowanym chorągwiemi, oczekiwał gość a wojewoda dr. Grażyński, ks. biskup dr. Lisiecki oraz przedstawiciele władz, jakoteż młodzież szkolna ze sztandarami.

Orkiestra policji odegrała na powitanie dostojnika Kościoła — hymn państwowy. Ks. kardynał, witany owacyjnie przez licznie zebraną publiczność udał się do pałacu biskupiego, by złożyć Jubilatowi życzenia, poczem odejść do Oświęcimia.

Wieczorem, jako właściwy wstęp do uroczystości jubileuszowych, odbyła się w Wielkich Piekarach wspólna uroczystość. Miasto było bogato iluminowane i przystrojone chorągwiemi. Wieże kościoła zdała widoczne były, rozświetlone tysiącami świateł. Nieprzeliczone rzesze wiernych zapełniły rzeźbiście oświetloną świątynię oraz plac przed kościołem.

Nadjeżdżającego Arcypasterza powitała orkiestra kościelna pod dyktando p. Ryza i delegacje stowarzyszeń i związków. Wśród bicia dzwonów i dźwięków organów, wszedł najdostojniejszy Jubilat do bram kościoła, gdzie zgromadziło się 25 konfratów jego, którzy wraz z nim przed 25 laty otrzymali w katedrze gnieźnieńskiej święcenia kapłańskie. Prócz tego obecny był Najprzew. ks. biskup Okoniewski z Pelplina, ks. biskup sufragan tarnowski Komar, kanonik senator Brandys i wielu księży dekanatu. Wchodzącego Arcypasterza powitała pięknym wierszem dziewięcioletnia Różia Bajerówna, córka miejscowego obywatela, poczem Jubilat pod baldachimem, niesionym przez ubranych w tradycyjne śląskie sukmany piekarzan, przeszedł do ołtarza, by odprawić przed cudownym obrazem Matki Boskiej Piekarskiej uroczyste nabożeństwo. W czasie nabożeństwa wygłosił podniosłe kazanie ks. prałat Pucher. Na zakończenie nabożeństwa zabrał głos Dostojny Jubilat i wskazawszy na znamienny fakt, że wszystkie ważniejsze wydarzenia na Śląsku tam, u stóp Matki Bożej się zaczynają, gdzie klękał król Sobieski, spiesząc pod Wiedźnię na obronę krzyża, do głębi wzruszony dziękował swym konfratom, którzy z dała przybyli, by święcić wspólnie ten pamiętny dla nich dzień. Po udzieleniu arcypasterskiego błogosławieństwa udał się Dostojny Jubilat w procesji na probostwo.

Podczas uroczystej sumy pontyfikalnej, jaką odprawił Jubilat we wtorek w katedrze, odczytany będzie list Ojca św. z serdecznymi życzeniami. List ten upoważnia Jubilata do udzielenia obecnym na nabożeństwie błogosławieństwa papieskiego, połączonych z odpustem zupełnym, na warunkach, ustalonych przez Kościół.

Po wyborach.

Wynik wyborów w miastach Województwa potwierdził jeszcze dobitniej to, co ujawniło się już w wyborach do gmin wiejskich. Mianowicie bardzo poważny, jak na nasze stosunki, ubytek głosów i mandatów niemieckich. Okazało się to jaskrawo w dwóch miastach, będących symbolem niemieczyny — w Katowicach i Pszczynie.

Wielką dumą napawał Niemców fakt, że w stolicy Województwa, w siedzibie centralnych władz, stanowią oni większość. Wyrazem tej większości była większość absolutna, jaką rozporządzali w radzie miejskiej na skutek wyborów w r. 1926. Uważali oni też za krzywdę, że ówczesną radę miejską władze nadzorcze rozwiązały, wychodząc z założenia, iż wybory ówczesne nie były odzwierciedleniem rzeczywistych stosunków narodowościowych, lecz wynikiem przypadkowym, mającym swe źródło w ówczesnych warunkach politycznych i gospodarczych i w zaniechaniu sprawy narodowościowej przez poprzednie rządy.

Ze słusznym był pogląd władzy nadzorczej, dowiodły obecne wybory. Pomimo rozbicia społeczeństwa polskiego, pomimo nie wybierającej w środkach agitacji stronnictw opozycyjnych, która musiała oddziaływać zniechęcająco na słabsze jednostki, pomimo braku wszelkiego nacisku lub terroru, Niemcy utracili swą większość. Katowice przestały być miastem niemieckim!

Wynik ten jest bardzo znamienny. Żywioł niemiecki rozsiadł się w Katowicach, jak we własnym domu i po plebiscycie na rozkaz, idący z Berlina, wyteżano wszelkie siły, by możliwie jak największą liczbę Niemców skłonić do optowania za Polską i pozostania w Katowicach. Tu miała być ostoja Niemczyzny i stąd promieniować ona miała na całe Województwo. Niemiecka stolica Województwa miała również wobec świata stale dowodzić, jak niesprawiedliwym był podział Śląska i oddanie jego części Polsce.

W pierwszej chwili po plebiscycie Niemców ogarnęła panika. Wielu wysprzedawało się na gwałt, by czemprędzej uciec do Niemiec i ratować się przed urojonem niebezpieczeństwem. Przychodziło im to temłatwiej, że Niemcy katowiccy, to żywioł napływowy, nie mający z Górnym Śląskiem nic wspólnego, poza karierą w urzędach i przemyśle, oraz poza robieniem mniej lub więcej solidnych interesów. To nie byli ludzie, wyrosli z dziada, pradziada na tutejszej ziemi i przez to przywiązani do niej. Z lekkim zatem sercem opuszczali Województwo temwięcej, że jak się później okazało, wielu z nich chciało przy tem zrobić dobry interes na patriotyzmie, podając się za męczenników sprawy narodowej, zmuszonych uciekać przed zemstą Polaków.

W planach polityki niemieckiej takie ogalanie Śląska z żywiołu niemieckiego wcale nie leżało. Starano

